

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

Egész évre **22.**—P
Félévre ... **11.**—P
Negyedévre **6.**—P
Intézmények, vállalatok és kereskedelmi cégeknek évi **40.**—P

A hirdetési díj mm-ként **50** fill. és előre fizetendő. Szöveg közt ennek duplája

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A „KORCSMÁROS” ROVATTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal
BUDAPEST
VI., Csengery-u. 51
I. emelet, 7. ajtó
TELEFON: 118-898
Magyar kir. postatakaréptári csekk-számlaszám: 38.990
Lapmegjelenés: minden hónap 1-én és 15-én

A FOGADÓS-, VENDÉGLŐS-, KORCSMÁROS- ÉS KÁVÉSHIPAR, IDEGENFORGALMI ÉS BORGAZDASÁGI ÉRDEKEKET KÉPVISELŐ LAP A MAGYAR SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE, A VASÚTI VENDÉGLŐSÖK, A BUDAPESTI KORCSMÁROSOK SZAKOSZTÁLYÁÉ S A BOR-, SÖR- ÉS ITALMÉRŐK ORSZÁGOS IPARTÁRSULATA HIVATALOS KÖZLÖNYE

Egyes ipartársulatok vagyontárgyainak bejelentése és zár alá vétele

A vidéki szakmai alakulatok elnökeinek figyelmébe

A Budapesti Közlöny f. é. július hó 8-án megjelent számában közölte a m. kir. kormány 2.470/1944. M. E. sz. rendeletét.

E rendelet e hó 8-án lépett életbe és alább egész terjedelmében közöljük:

1. §.

(1) Minden olyan ipartársulat (1884: XVII. tc. 149. §-a), amelynek a 1935. M. E. számú rendelet szerint a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter ügykörébe tartozó ipart (kereskedést) gyakorló tagjai vannak, köteles az 1944. évi július hó 15. napjáig a székhelye szerint illetékes kereskedelmi és iparkamaránál szervezetéről, vagyontárgyairól, követeléseiről, tartozásairól, helyiségeiről és alkalmazottairól, a jelen rendelethez mellékelt minta szerint bejelentést tenni. Országos egyesületnek minden helyi csoportja (fiókjja), a csoport (fiók) székhelye szerint illetékes kereskedelmi és iparkamaránál külön bejelentést köteles tenni.

(2) Ha az ipartársulatnak nemesak a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter, hanem más miniszter ügykörébe tartozó ipart (kereskedést) gyakorló tagjai is vannak, az ipartársulatnak azt is be kell jelentenie, hogy

a) tagjai közül hány tag gyakorol a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter ügykörébe tartozó ipart (kereskedést) és ezek az 1943. évben az alapszabályok szerint mennyi tagdíjat voltak kötelesek fizetni.

b) az ipartársulatok választmányának vagy ennek megfelelő más elnevezésű szervnek hány tagja van és ezek közül hány tag tartozik az a) pont alá.

(3) Nem kell bejelentést tenni a kereskedelmi és iparkamarának, az ipartestületeknek, továbbá a visszaszatolt felvidéki és kárpátaljai területeken lévő azoknak az ipartársulatoknak, amelyek az említett területeken az ipartestületek szerepét töltik be.

2. §.

A bejelentést az ipartársulat elnöke (alelnöke) köteles megtenni. Ha az elnök (alelnök) a bejelentés megtételében akadályozva van vagy elnök (alelnök) nincsen, a bejelentést az ipartársulat ügyvitelét ellátó személynek kell megtennie. Ha az ipartársulat élén miniszteri biztos áll, a bejelentést a miniszteri biztosnak kell megtennie. Ha nincsen olyan személy, aki a fenti rendelkezések szerinti a bejelentést megtenni köteles, a bejelentést az ipartársulat székhelye szerint illetékes elsőfokú iparhatóság teszi meg.

3. §.

A kereskedelmi és iparkamarák ellenőrzik, hogy a kerületükben lévő és a jelen rendelet hatálya alá eső minden ipartársulat eleget tett-e bejelentési kötelezettségének és az 1944. évi július hó 20. napjáig az illetékes kereskedelmi és iparkamarák közlik azoknak az ipartársulatoknak a jegyzékét, amelyek a bejelentést nem tették meg. Az iparhatóság a 2. § rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával a bejelentés haladéktalanul megtételéről gondoskodik.

4. §.

A bejelentés a kereskedelmi és iparkamara köteles 1944. évi július hó 31-éig összesítő kimutatás kíséretében a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszterhez felterjeszteni.

5. §.

Az 1. § szerint bejelentés alá eső vagyontárgyak a jelen rendelet kihirdetésének napján zár alá vétetnek. A zár alá vett vagyon terhére csak az ipartársulat ügyvitelénél szokásos kötelezettségeket szabad vállalni. Az ezt meghaladó kötelezettség vállalásához a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter — vegyes ipartársulat esetében (1. § [2] bekezdés) az illetékes miniszterrel egyetértve adott — hozzájárulása szükséges. Ha az ipartársulat élén miniszteri biztos áll, a hozzájárulást a miniszteri biztos adja meg.

6. §.

A kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter — vegyes ipartársulat esetében (1. § [2] bekezdés) az illetékes miniszterrel egyetértve — a jelen rendelet hatálya alá eső ipartársulat működését korlátozhatja, más ipartársulattal való egyesülését vagy felosztását rendelheti el.

7. §.

(1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háború esetén hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő az, aki az 1. §-ban meghatározott bejelentési kötelezettségnek nem tesz eleget vagy nem a valóságnak megfelelő adatokat szolgáltatja, továbbá az, aki az 5. § értelmében zár alá vett tárgyakat a jelen rendelet ellenére rendelkezik.

(4) Az (1) bekezdés alá tartozó kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a m. kir. rendőrség működési területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak hatáskörébe tartozik. Az 1929: XXX. tc. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés alkalmazása szempontjából szakminiszternek a kereskedelem- és közlekedésügyi minisztert kell tekinteni.

Kőbányai Borpincészet Rt.

Alapított 1869. Budapest-Kőbánya, Előd-utca 8. Telefon: 148-462, 148-461
Az 1922. évi országos szőlő- és borgazdasági kiállításon aranyéremmel kitüntetve.
Válogatott uradalmi fajborok. Kérjen saját érdekében ajánlatot.

fizet a korcsmaipar. Ezenkívül igen tekintélyes összegre rúg az italmérsi illeték is. De szinte hihetetlen összegre rúg a szeszegyédárúsítás bevétele a korcsmaiparból. Mert azt nem fogja senki megcáfolni, hogy a pálinka, rum, likőr fogyasztás terén a korcsma és italmérőipar szintén főnyesen vezet a vendéglősiparral szembe. Nem lehet tehát azt mondani rossz akarat nélkül, kenyéririgység és gyűlölködés nélkül, hogy a korcsmaipar nem tölti be feladatát, hivatást, az egyetemes nemzetgazdaság terén.

A beadvány azt hangoztatja, hogy a vendéglőipari alkalmazottak érdeke is azt kívánja, hogy a korcsmaipar helyét a kisvendéglők vegyék át. Ez a megállapítás is sántít egy kissé. Mert nem hinném, hogy egy tanult és mestervizsgázott, több éven át a vendéglőiparban dolgozó főszakácsnak, főpincérnek vagy esetleg egy jobb étteremben dolgozó felszolgálónak csak az legyen az élete legfőbb célja, hogy valahol egy Istenháta mögötti faluban kisvendéglős legyen.

Nem hinném, hogy ezért kell megtanulni a felszolgálás bonyolult mester-ségét, a szakácsművészet sok-sok csinját-binját, a francia konyha és tállalművészet nehéz feladatát. Azért kelljen legalább két idegen nyelvet elsajátítani, hogy végül Karaközörsökön kis vendéglős lehessen valaki. Nem is szólván arról a szinte egy kis inkvizíciónak is beillő mestervizsgálóról, ahol leginkább a tournedos, Chateau briand, sauce Bearnaise stb. elkészítése a legkisebb feladat. Vagy a terítésnél legalább egy nyolcfogásos diné szakszerű megterítése, a legegyszerűbb megoldás. Mindez pedig azért, hogy valaki a kisvendéglősben az odajáró egyszerű kis polgárnak egy félduci pálinkát mérjen, vagy egy fröccsöt adjon és utána összeszedje egy szerény, magyar munkásébdől otthagzott maradványait. Ha őszintén és igazán védeni akarjuk a vendéglőipari tanult szakmunkásság érdekeit és lehetőséget akarunk adni nekik a minél nagyobb számú önállósításhoz, akkor éppen a képzítéshez kötött korcsmaiparral oldjuk meg helyesen ezt a kérdést, végre nem minden szakács tanult a Gellértházban vagy minden pincér a Hungáriában és a szerényebb képességű, de igyekvő alkalmazott szerényebb vidéki helyen azért igen megfelelő korcsma lehet, anélkül, hogy tudná mi fán terem a veau saute.

Egyesek szívesen hangoztatják azt az állítást, hogy a korcsmaipart nem kell tanulni, mert az tulajdonképpen nem is ipar! Erre a kérdésre már régen megfeleltünk. Évekkel ezelőtt egy kamarai értekezleten, amelyen arról volt szó, képzítéshez kössék-e a korcsmaipart vagy sem. Többek közt ezt is bevetették a vitába, amire az Országos Szövetség akkori ügyvezető elnöke, Szöllösy Ferenc felelt, megkérdve az értekezletet, ha a korcsmaipart nem kell tanulni, mert nem ipar, akkor miért írnak annyi szakkönyvet a pince- és borkezelésről, miért rendeznek állandóan borkezelési tanfolyamokat a pincemesteri szakiskolában a vendéglősök és korcsmaosok számára. Jól emlékszem, hogy még Maresich Ottó is helyeselt ennek a megállapításnak. Tehát igenis a korcsmaipart is tanulni kell és a képzésti vizsgán arról kell vizsgáznia, hogyan kell a borospincét rendben tartani, az egyszerűbb borokat úgy lekezelni, hogy azok élvezhető, jó itallá váljanak, ebből kell a korcsmaiparot vizsgáztatni, nem pedig az entre-kopot elkészítéséből.

Amitől még a vendéglősipar fél a korcsmaipar képzésével kapcsolat-

A BOR-, SÖR- ÉS ITALMÉRŐK ORSZ. IPARTÁRSULATA

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEI

Elnök:

Reif János, II., Margit-krt. 60. Tel.: 157-411.

Társelnökök:

Wind János, VI., Eötvös-u. 41a. Tel.: 313-068

Dékány János, VII., Dob-u. 47. Tel.: 227-264.

Titkár: Bajor Lajos.

Hivatalos órák: — Inyenes munkaközvetítés az ipartársulat helyiségében,

VII., Erzsébet-krt. 44., Meteor kávéház külső termében, mindennap d. e. fél 12–13 óra között. Tel.: 220–824.

Értesítés.

Titkárunk légészolgálatra folytán ipartársulatunk hivatalos órái d. e. 12-12-től 13 óráig tartanak. Csapok elhelyezés ugyanazon időben.

ban, az a rokonszakmának minősítés, amennyiben a korcsmaipar rokonszakmává válik, akkor onnan a vendéglősiparra való áttérés minden további nehézség nélkül lehetséges volna. Ez természetesen sérelmes lehetne a vendéglősiparra. Ezért szükségesnek látszik annak szabályozása, hogy amennyiben egy korcsmaos áttérni szándékozik, úgy egy átminősítési mestervizsgát kelljen tennie s csak annak eredményes abszolválása után térhessen át a vendéglősiparra.

Még igen sok pró és kontra kérdésre lehetne feleletet adni, ha arra megfelelő hely volna. De miután egyszer mindennek a végére kell érnünk tegyünk pontot ennek a kérdésnek a végére is.

Nagyon kevés önbizalom van abban a vendéglősiparban, amely így akar megszabadulni, mondjuk ki egyenesen egyik konkurrensipartól. Gyenge segítség az ipar részére az, ha csak a másik romjain keresztül tud megerősödni. Nem tudom mit szólnának ezek az urak, ha például a kávéiparosoknak eszébe jutna, hogy az ipar erősítése érdekében a vendéglősipar megszüntetését kérik. És ténnek ugyanazon módon alapon, mert hiszen ma a kávéipar már nemcsak reggelit, uzsonnát és feketét ad vendégeinek, hanem ebédet és vacsorát is. Mennyivel több ebédet és vacsorát tudna eladni és mennyire meg tudna erősödni, ha ezt keresztül lehetne vinni, de mivel ez egy szakmai abszurdum volna, nem is próbálkoznak vele. Ugyanilyen szakmai abszur-

dum követelni a korcsmaipar megszüntetését is.

Ez a beadvány már biztosan eljuttott a legilletékesebb emberhez, a szakma miniszteri biztosához. Nincs okunk félni attól, hogy a kérés gyors meghallgatásra talál, mert a miniszteri biztosnak nem az a feladata, hogy egyes vendéglőiparosoknak nemzeti ajándékokat osztogasson és kéréseit vakon teljesítse. Nagyon jól emlékszem a miniszteri biztosnak az espressók megszüntetésével kapcsolatban előtűnt téli szavaira, amelyekben éppen szociális szempontból tartja szükségesnek az espressók fenntartását. Egész biztosan tehát, hogy ez a szociális érzés hatja át akkor is, amikor ezt a feleslegesen felvetett kérdést nem egyedül a vendéglős- vagy korcsmaipar ellentétes érdeki szemszögéből fogja nézni, hanem a magyar kispolgári és munkásrétegek szempontjából fogja elbírálni és tisztán ezek érdekeinek megfelelően hozza meg döntését.

A magyar korcsmaipar és a vendéglősipar békés elemei nem kérik a miniszteri biztostól ilyenhez támogatást, akit egyébként részrehajlásra úgysem lehetne rábírní. Nyugodtan bízzuk reá a döntést, mert az ő szavaiból és tetteiből várjuk a vendéglőiparban egy békés, egészséges fejlődésű jövő megteremtését. Ezeket a tetteket nem befolyásolhatják ilyen beadványok és azok egész biztosan az őket megillető helyre kerülnek — a papírosárba.

Reif János vendéglős

Tisztelgő látogatás a bor-, szeszesitalok és szeszereskedelmi miniszteri biztosnál

Fornády Elemér, a budafoki m. kir. állami pincegazdaság igazgatója, a bor és szeszesitalok, szeszereskedelem és közevítés szakmájának miniszteri biztos hivatali helyiségében fogadta az országos szövetség elnökségét, amely a kinevezés alkalmával tisztelgő látogatáson jelent meg a miniszteri biztosnál.

Amikor belépünk az „Állami pincegazdaság” igazgatói irodájába, azonnal szemünkbe tűnik az iroda falán levő rengeteg külföldi dísz- és elismerő oklevél, élénk bizonyosságul annak, hogy a magyar kir. állami pincegazdaság borai az egész világot bejárták és mindenütt elismerésre méltó sikert értek el. Ennek az osztatlan sikernek az elérése *Fornády Elemér* szaktudatát, hozzáértését és mély kultúráját munkásságának eredménye.

A sok dísz- és oklevél között szerényen húzódik meg az országos szövetség díszoklevele, amelyből kitűnik, hogy a miniszteri biztos országos szövetségünknek már 1936 óta dísztagja és ezt a dísztagságot annakidején a vendéglőipar és az országos szövetség érdekében kifejtett önzetlen munkásságának elismeréseként kapta.

A miniszteri biztos a tőle megszokott

közvetlen, kedélyes és mindig mosolygó kedvességgel fogadta az országos szövetség elnökségét és hallgatta végig *Wind János* országos elnökünk köszöntését és üdvözlését. Elnökünk beszédében kiemelte azt a régi barátságot, amely a miniszteri biztos az országos szövetséghez köti és azt a ragaszkodó szeretetet, amellyel a magyar vendéglőipar iránt viselkedett. Rámutatott a bor- és szeszereskedelemnek a vendéglőiparral való kapcsolataira és kérte, hogy a most kapott megbízatással és munkakörében is ápolja és támogassa a magyar vendéglőipar jogos kívánságait és érdekeit. Végül sok szeretettel kívánt a miniszteri biztos jövő munkájához.

Fornády Elemér meghatott szavakkal köszönte meg a közvetlen és keresetlen szavakat és válaszában biztosította az országos szövetség elnökségét, hogy új megbízatása folyamán, ha nem is közvetlenül, miután a vendéglőipar nem az ő hatáskörébe tartozik, mégis minden esetben támogatni fogja a szövetség érdekeit, mert úgy látja, hogy a szövetség multja és az általa is jól ismert nagyvonalú munkássága olyan értéket jelent a vendéglőipar összességének, mely megérdemli a

A „Fogadó-Magyar
Vendéglő-”
állandó melléklete

A KORCSMÁROS

A koresmaipar
érdekeit képviselő
szaklap

támogatást és kötelességének tartja a keresztény bor- és szeszkereskedelem és a keresztény magyar vendéglátóipar között a harmónikus együttműködés kiépítését és ott, ahol esetleg ellentétek mutatkoznak, azokat szakszerű és minden érdekszempontra figyelembevételével kiküszöbölni igyekszik. Kérte a szövetség elnökségének támogatását ehhez a nagy munkához. Végül még rámutatott arra a fontos közgazdasági kapcsolatokra, amely a magyar bortermelők és a vendéglátóipar között fennáll. Azok, kik e kérdésekkel foglalkoznak, azok tisztában vannak azzal, hogy a hazai bortermelés értékesítésénél és a bornak a fogyasztóhoz való közvetítésénél igen fontos és nélkülözhetetlen közreműködő szerepe van a vendéglő- és kocsmárosiparnak. Az exportlehetőségek mindig labilisak voltak, így a belfogyasztás emelése közös érdeke a bortermelőknek és a kimérő iparosoknak egyaránt, ebben a kérdésben érdekellettek nincsenek.

A miniszteri biztos szavait Reif János üggy. elnök köszönte meg és biztosította arról, hogy minden munkáját az országos szövetség önállóan és szívesen támogatása fogja kísérni.

Ezután még igen hosszú ideig tartó beszélgetés folyamán sok aktuális szakmai kérdés került megvitatásra, majd több régi kedves emlék felelevenítése után igen meghitt hangulatban búcsúztunk el a miniszteri biztostól.

E tisztelő látogatás után is az országos szövetség vezetése meg van győződve arról, hogy a kinevezett miniszteri biztosok a legalkalmasabbak annak a különleges megbízatásnak az elvégzésére, melyet úgy a vendéglátóipar, mint a bor- és szeszkereskedelem egységes országos érdekvédelmének kiépítése megkíván és ezért az egész magyar vendéglátóipar nyugodtan nézhet a jövő elé.

R. I.

A Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete és a Budapesti Kávésk Ipartestületének egyesítése tárgyában megindultak a tárgyalások. A kávésk legutóbb tartott előljárási ülésen Kövessy Géza elnök bejelentette, hogy azok az okok, melyek az egyesítést eddig gátolták, megszűntek. Minthogy a kormányköröknek is az intenciójuk, hogy a két ipartestület egybe olvadjon, felkérte az előljárást, foglaljon állást ebben a kérdésben. A közös ipartestületben a kávésk mint önálló szakosztály folytatná működését, vagyis önkormányzatát megtartja, csak az adminisztráció és előljárási rész közös. Szabó Sámuel alelnök és Paulin Lajos felemlítik, hogy a kávésk ipartestület tekintélyes vagyonnal rendelkezik, így szerinte csak a közgyűlés dönthet e kérdés felett, másodsorban a közös előljárási 23 vendéglő- és 5 kávésk-tagból fog állni, a lezavazási veszély mindenkor fennáll. Kövessy Géza elnök megnyugtató szavai után felolvasta az egyesítésre vonatkozó javaslatot, a javaslat szerint a két külön szakiskola egyesítése is sorra kerül. — Ha a két ipartestület fúziója megtörténik, az egyesített ipartestület új tisztikart fog választani. Mint értesülünk a vendéglősök között nagy népszerűségnek örvendő Kövessy Géza és egy tekintélyes része a vendéglősök közül szívesen látja az elnöki székben.

A Zeneszerzők Szövületének új tisztikara. A Magyar Zeneszerzők, Szövegírók és Zeneműködők Szövületének hétfőn délután

tartotta meg rendkívüli közgyűlését, amelyen először az alapszabályokat módosították. Az egyik módosítás szerint a szövetségnek nem lehet zsidó tagja. Az alapszabálymódosítás után közfelkiáltással megválasztották a tisztikart: Az igazgatóság tagjai: Ádám Jenő, Ákom Lajos, Eisemann Mihály, Huzly Imre, Kókay Rezső, Liszt Nándor, Losonczy Dezső, Pápai-Molnár Kálmán, Sándor Jenő, Segesdi László és Stefániai Imre. A felügyelőbizottság tagjai: Fényes Szabolcs, Tóth Dénes, Rajter Lajos, Rutkai-Mathusovich Aladár és Thegze-Gerber Miklós. A felosztóbizottság tagjai: Dolcskó Béla, Fehér István, Ilinty László, Kalmár Tibor, Kiszely Gyula, Kubányi György, László Imre, Rákosi János, Szabó Miklós, Vincze Ottó és Viski János. Ezután egyhangúlag Sándor Jenő miniszteri tanácsost választották meg a szövület elnökévé.

Az ipari cukor, mint adóalap. A szombathelyi pénzügyigazgatóság a vendéglősöknek és kocsmárosoknak a múlt évben kiutalt ipari cukor után különként 65 pengő bruttóbevételt állapított meg és ezen összeg után — miután azt az adóalaphoz csatolják — rója ki a forgalmi adót. A kereseti adóalapnál pedig kilogrammonként 100 pengő állapítanak meg. Tekintve arra, hogy olyan rendelet nincsen, amely kimondaná, hogy az ipari cukor külön adóalapot képezhetne, a vasmegeyi kartársak e megállapítás ellen fellebbezéssel éltek. A fellebbezésükben kifejtették, hogy a cukor a vendéglátóiparban ugyanazt a szerepet tölti be, mint a só, a paprika és egyéb fűszerfélék: ízesítő, ebben az esetben édesítő. A kiszolgálásra kerülő egyes tézfaféléknél a cukor ugyancsak ilyen célból kerül felhasználásra. Minden étel, mely kiszolgálásra kerül a vendéglátó üzemekben, annak ára a m. kir. közellátási minisztérium által úgy van kikalkulálva, hogy annak előállításánál felhasznált mellékanyagok ára már be van számítva, tehát a cukrot külön forgalmi adóalappal minősíteni nem lehet, mert akkor a pörkölt, vagy gulyásnál felhasznált paprika stb. mellékanyagok mind adóalapot képeznek. Érdeklődéssel várjuk a benyújtott fellebbezésnek elintézését.

ÁTADÓ BALATONI EGÉSZÉVES ÜZLET

szálloda és vendéglő bérlete

Hideg és meleg folyóvízes szobák, a berendezést a bérletől kell átvenni. Levelet a kiadóhivatal továbbít „Komoly üzlet” jellegre.

Jó karban lévő

Borszivattyút vennék

Hajnal Imre, Kecskemét, Budai-u. 16

HA PESTRE JÖN, NE OKOZZON ÖNNEK GONDOT A SZÁLLÁS,

hanem keresse fel a

Darányi Pensiót

IV., Sütő-u. 2. szám alatt, a Deák-tér mellett

Kényelmes, olcsó és tiszta, szép szobák.

Telefon: 181—300.

Villamosközlekedés a város minden irányába!

A Nagyvárad és Biharmegyei Szakosztály elnöke Pödör Béla e tisztségéről lemondott. A szakosztály az elnöki tisztségre ideiglenesen Udányi Jenő vendéglősmestert választotta meg.

KREIBICH

az ország legrégebb

PINCÉRELHELYEZŐ IRODÁJA

Alapítva 1895-ben

Üszes szállati, vendéglői és kávéházi személyzet, valamint konyhaszemélyzet elhelyezésével foglalkozik.

Budapest, IV., Molnár-utca 12. szám.
Telefon: 386—646.

GYÖNGYÖS — VISONTA VIDÉKI bor-szükségletét a legelőnyösebben beszerzi Gyöngyösi András bortermelő bor- és szeszárú ügynöksége, Gyöngyös, Eperkert-utca 25. szám. Postafiók 156. — Saját érdekében kérjen árajánlatot.

Bor- és szeszital ügynökség, Kecskemét

HAJNAL IMRE,
Budai-utca 19

FEJÉRVÁRI MIHÁLY

BORKÖZVETÍTŐ

Budapest, VI., Teréz-körút 23.
Telefon: 327-855.

A Kristály-víz

forgalomba hozza a Szent Lukács
Gyógyfürdő Kristálykút vállalata.
Telefon: 156-080.

**SOLTSZENTIMREI, FÜLÖPSZÁLLÁSI
és SZABADSZÁLLÁSI**

bor és pálinka

vételét és eladását közvetítem

KERTÉSZ FERENC, Uzovics-telep. Tel.: 2.

Főpincér

kizárólag luxuskávéházban, vagy étteremben, lehetőleg elsőrendű üdülő, vagy fürdőhelyen, vagy nagy budapesti üzemben, elhelyezkedne. Főiskolát végzett, jömegejelentésű, több nyelvet beszél. Értesítést a kiadóhivatalba kér „43 éves” jellegre

Nyaraljon Balatánlellén

FOGAS PENZIÓBA N

Galamboš Ernő, vendéglős